

“LEVVAME SIFATINDAKİLERİN HÂL VE DAVRANIŞLARI”

Levvame sıfatı sahipleri tevbe etmişlerdir; ama bu tevbelerinde sabit kadem değildirler. Yani zaman zaman yine eski hallerine dönüp kötü işlerde bulunabilirler. Levvame sıfatında bulunanları iki sınıfta ele almak mümkündür:

1-Ahret nimetlerini önemseyen kimseler:

Bu gibi kimseler mümkün olduğu kadar hayır ve güzel işler yapmaya gayret ederler, Allah Teala'nın yasaklarından çekinirler. Öyle hassas davranışlarda bulunurlar ki, karşıdan bakıldığında çok takva ehli olarak görülürler. Bir zaman gelir kendilerine ve nefislerine hakim olamayıp günahlara dalarlar. Ama hemencecik ardından pişman olup tevbe derler. Bir türlü bu halden kendilerini kurtaramazlar. Arz ettiğim şekilde günah işleyip peşinden derin bir pişmanlık hali tekrar eder gider. Levvamedekiler, emmaredekiler gibi günah işleyip işleyip Allah(c.c.) bizi affeder diyerek gaflete düşmezler. Ayrıca emmaredekiler gibi haramların ve yasakların tamamını değil bazılarını işler ama ardından pişmanlık ateşleriyle yanıp tevbe ederler. Peki levvame ehli nicin tevbelerinde sebat edemezler. Çünkü; bu kimseler nefsi emmaredede iken sultanî ruhları nefse esir olmuştu. Her halini de hayvanî ruhun hallerine çevirmişti. Tam olarak hayvanî nefse teslim olmuştu. Şimdi ise levvameye geldiler. Sultanî ruh esirlikten kurtuldu. Kendi yaratılışını hayvanî ruhun yaratılışından ayırdı. Günah ve hataların ardı sıra nedamet duyması bundandır. Ne yazık ki; sultanî ruh hâlâ hayvanî ruhun altındadır. Vücûd ülkesinde hâlâ daha sultanî ruh tam olarak hükmedememektedir. Bunu için de bu makamın sahipleri tevbelerine her zaman sadık kalamazlar.

2-Tarikat ehlinin levvame durumları:

Bu sınıf kimseler de tevbelerinde sabit değildirler. Lakin bunların hataları diğerleri gibi eyleme dönüşmez, hâle dayalıdır. Ehl-i tarik olmayanlar bir sebebe dayanarak günah işleyebilirler. Mesela bir mecliste arkadaşlarının hatırını kırmamak için içki içerler. Yalansız alış veriş olmuyor deyip yalan söylerler vb... Tarikat ehli kimse mürşidinin elini tutunca; bilcümle haramlardan kaçınmak ve farzların tamamını ifa etmek için sözleşme yapmış sayılır. Mürşid daha sonra ona bazı zikir ve tefekkür vazifesi verir. İşte bundan sonra levvame sıfatındaki tarikat ehli bir sebebe dayanarak günah işlemez. Elde olmadan bir menfaat gütmeyen günaha düşebilirler. Mesela; konuşurken araya yalan karışabilir, laf arasında gıybet yapabilir. Bunları sebatsız yere işlerler. Yani kalplerinde bazı kötü huylar kalmıştır.(Kin, haset, kibir, ucub ve benzeri şeyler)

İşte her türlü kötü huylarından kurtulmak için ah-vah edip pişman olup ALLAH(c.c.)'tan yardım dilerler. Bunlar ehl-i dünya ve ehl-i ukba gibi kötü huyların gereğini ellerine her fırsat geçtikçe yerine getirmeyenler. Tarikat ehli kötü fiilleri işlemekten kurtulmuştur lakin geride kötü huyları kalmıştır.Masiyetlerinin hâle dayalı olması bu nedenledir. Peki niçin bu sıfat ve makamdaki tarikat erbabı tevbelerinde sabit değildir?

-Bu kimselerde mürşidin güzel teveccühü, kendisinin çalışıp gayret etmesi ve yüce ALLAH'ın ihsanı ile sultanî ruh kuvvet bulmuştur. Hayvanî ruh çeşit türlü mücadelelerle bazı kötü huylarını bırakmıştır. Ancak vücûd ülkesinin idaresinde hayvanî ruh ile sultanî ruh eşit haldedir henüz. Bu nedenle zaman zaman hayvanî ruh üstün gelir günahlar ortaya çıkar. Sultanî ruh galip gelince de pişmanlık zuhur eder. O vakitte salık nefsinin ayıplar.

Nasıl yapalımda levvame sıfatından kurtulalım dersin; Rabıtaya ehemmiyet vermen şarttır derim.Günün her saatinde gezerken çalışırken, konuşurken vel hasil halde mürşide rabıta yapmalıdır.Şeyhinin huzurunda durur gibi, şeyhinin elini tutmuş gibi şeyhinin nazarı altında olduğunu düşünmeli. Kısaca şeyhini kalbinden hiç çıkarmamalıdır. Hesaba çekilmeden önce siz kendinizi hesaba çekin hadis-i şerifinin gereği olarak tenhada kendi yaptıklarınızın hesabını yapınız. Mümkünse bir kağıda kötü huylarınızı yazınız ve daha sonra içlerinden birini bırakmak için karar veriniz. Sonra o kötü huy üzerinde ısrarla durup zıddını yapmaya çalışınız. Mesela kibirle mücadele ediyorsanız tevazu sahibi olmak için uğraşın. Gıybetten vazgeçmek istiyorsanız övgü ve senada bulunmalısınız. Tüm kötü huyların karşılığı bir iyi huy vardır. Tevbe ettiği huya zıt hangi huy varsa onunla amel etmelidir. Böylece kötü huyları bir bir iyiye dönüşür. Yazdığı kötü huylar artık kendisinde zuhur etmez ise levvameden kurtulmuş olur. Böylece o kimsede 'mülhime' sıfatı hâli olmuş olur.